

[Gammelgaard]

havde man ikke stillet det ændringsforslag vedrørende en forhøjelse af selskabsskatten, man er kommet med.

For at gøre skatteforslaget komplet foreslås det, at det skal have virkning fra indkomståret 1983, altså en lov med tilbagevirkende kraft. Det er jo ikke ligefrem den form for lovgivning, der fremmer tilliden til de politiske beslutningsmyndigheder. I erhvervslivet må man se med stor bekymring på dette. Det betyder reelt, hvis det gennemføres, at virksomhederne har produceret og investeret under falske forudsætninger. I det konservative folkeparti er vi i princippet modstander af love med tilbagevirkende kraft. De er kun med til at skabe usikkerhed og er til stor skade for retssikkerheden.

Herudover fremsætter socialdemokratiet en række udgiftkrævende forslag såsom ophævelse af karensdagen, regulering af dagpenge og ophævelse af bistandslovens bestemmelse om varighedsbegrænsning vedrørende den varige hjælp.

Socialdemokratiet siger, at der er skabt fuld dækning for disse udgifter, men symmetrien rækker nu ikke langt. Man siger, at det koster 1 mia kr. at gennemføre disse forskellige sociale genopretningsforanstaltninger, som man kalder det. Men hvad koster det egentlig? Ja, ser vi blot på karensdagen, ser vi, at den oprindelig anslåede besparelse var på 1.380 mill. kr. på årsbasis. Så er der kommet en yderligere besparelse for det offentlige på grund af dalende sygefravær. Det giver 260 mill. kr. Det er en besparelse på i alt 1.640 mill. kr. Det er altså karensdagen. Det vil det koste, hvis man gennemfører en ophævelse af karensdagen, og det er oven i købet i januar 1982-pris- og lønniveau.

Hvis vi ser på en ophævelse af bistandslovens § 37, stk. 4, altså varighedsbegrænsningen, konstaterer vi, at det vil koste 190 mill. kr. Så er vi oppe på 1.830 mill. kr. Og gennemfører man så reguleringen af dagpenge, efterlønnen m.v., hvad socialdemokratiet jo stiller forslag om, så er vi oppe i et milliardbeløb, som ligger milevidt fra den ene milliard, socialdemokratiet påstår at deres genopretningsforslag koster. Der er overhovedet ikke sammenhæng i det socialdemokratiske ændringsforslag.

Hertil kommer yderligere en mangel på symmetri. Alle udgiftsforslagene er, så vidt man kan se af papirerne her, vedvarende; de

kræver midler hvert eneste år fremover. Flere af indtægtsforslagene vil derimod kun give de nødvendige penge i indeværende finansår.

Eksempelvis vil en forhøjelse af selskabsskatten give ekstra store beløb i 1984 på grund af pengeinstitutternes store kursgevinster i 1983. Det vil ikke gentage sig i 1984, hvorfor provenuet ikke vil være tilsvarende stort i 1985. Hvad vil socialdemokratiet så gøre? Vil man så komme med forslag om en forhøjelse af selskabsskatten til 50 pct. eller mere?

Der er ikke balance i den socialdemokratiske politik. Man fristes til at tilføje: når vi tænker på ændringsforslag fra tidligere år, kunne man så forvente andet? Erfaringen taler sit eget tydelige sprog. Jeg må derfor afvise de socialdemokratiske ændringsforslag. De er udtryk for en tilbagevenden til den politik, der førte landet ud i de store økonomiske problemer, som vi alle kender.

Det samme gælder de af SF stillede ændringsforslag. Her er blot tale om, at SF på hvert enkelt punkt har skullet overgå socialdemokratiet. Det gør blot ondt værre.

Jeg kan altså sige sammenfattende vedrørende ændringsforslagene, at vi indstiller regeringens ændringsforslag til vedtagelse, de øvrige ændringsforslag til forkastelse.

Fogh Rasmussen (V):

Der er stillet en række ændringsforslag til finanslovsforslaget. Regeringen har stillet 3 ændringsforslag. Venstre kan støtte disse ændringsforslag.

De to af regeringens ændringsforslag vedrører bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. På den ene side foreslår regeringen, at der skal afsættes ½ mia kr. ekstra til en udvidet bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og på den anden side foreslår regeringen, at det skal finansieres ved en budgetregulering på 500 mill. kr.

Den plan for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, regeringen har lagt frem, vil samlet indebære, når man tager hensyn til de uddannelsespladser, som allerede var indeholdt i finanslovsforslaget, at der skaffes over 16.000 ekstra uddannelsespladser.

Venstre er meget tilfreds med, at det er lykkedes med et flertal at opnå en aftale om denne udvidede bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og vi er også meget tilfredse